

अस्य प्रसादादाशंसे लोकेऽस्मिन् सुमह्यशः ।
 धर्मावाप्तिं च विपुलामर्थकामं च केवलं ॥ ६ ॥
 सोऽहं प्रियसखं रामं शयानं सह सीतया ।
 रक्षिष्यामि धनुष्याणिः सर्वैः स्वैर्ज्ञातिभिर्वृतः ॥ ७ ॥
 न हि मेऽविदितं किञ्चिदनेऽस्मिंश्चरतः सदा ।
 चतुरङ्गं क्यपि बलं प्रसहेम वयं युधि ॥ ८ ॥
 एवमस्माभिरुक्तेन लक्षणेन महात्मना ।
 अनुनीता वयं सर्वे धर्ममेवानुपश्यता ॥ ९ ॥
 कथं दाशार्थौ भूमौ शयाने सह सीतया ।
 शक्या निद्रा मया लब्धुं जीवितं वा सुखानि वा ॥ १० ॥
 यो न देवासुरैः सर्वैः शक्यः प्रसक्तुं युधि ।
 तं पश्य गुरु संविष्टं तृणेषु सह सीतया ॥ ११ ॥
 मरुता तपसा लब्धो विविधैश्च परिश्रमैः ।
 एको दशरथस्येष्टः पुत्रः सदृशलक्षणाः ॥ १२ ॥
 अस्मिन् प्रव्रजिते राजा न चिरं वर्तयिष्यति ।
 विधवा मेदिनी नूनं क्षिप्रमेव भविष्यति ॥ १३ ॥
 विनय सुमहानादं श्रमेणोपरताः स्त्रियः ।
 निर्घोषो विरतो नूनमय राजनिवेशने ॥ १४ ॥
 कौशल्या चैव राजा च तथैव जननी मम ।
 नाशंसे यदि ते सर्वे जीवेयुः शर्वरीमिमां ॥ १५ ॥